

Hanus Joensen, bygðaráðsformaður í Kollafirði skrifar:

Tað hevur so nógv verið skrivað og talað um berghol í seinastuni. Menn eru ymsir á máli um, hvar nú skal byrja, tá Lørvíkar bergholið verður liðugt. Fleiri eru uppskotini, hvat tað næsta skal verða, men tað sum undrar stórliga í hesum sambandi er, at tað bergholið, sum er mest átrúðkandi at fáa gjørt beinanvegin, bergholið millum Signabø og Kaldbaksbotn, verður valla nevnt við einum orði.

Í 1983 koyrdu ialt ca. 767.000 bílar eftir

Oyggjarvegnum, ella í miðal 2100 bílar pr. dag. Hetta eru tøl, ið tala. Bergholið ímillum Signabø og Kaldbaksbotn átti fyrri langari tíð síðani at verið gjørt, og má tað undra, at hetta bergholið framvegis ikki kemur upp á tal.

Tað tykist, sum hetta mál av eini ella aðrari orsök ongan góðan hevur ímillum okkara landspolitikkarar. Ført hevur verið fram, at hetta bergholið verður rættliga kostnaðarmikið, men tá hugsað verður um, hvussu mongum

hetta kemur til góðar, ja, so kann hetta ikki takast fyrri annað enn undanfærsla. Tað kostar ikki litið at halda Oyggjarvegin opnan um veturin fyrri kava. Viðlíkahaldið av hesum strekki er av góðum grundum rættliga kostnaðarmikið, mest trafikeraða vegastrekkini í landinum. Og hetta vegastrekkini ger, at teir flestu bílarnir nýta pikadekk alt vetrarhálvárið, bæði tá tætt og kavi er, og sum kunnugt fara pikarnir ógvuliga illa við vegnum.

Bergholið hevði gjørt,

at flestu bílarnir høvdu ikki havt pikarnar fyrri neyðini longur, og høvdu vit tá spart nógv viðlíkahald bæði á landsvegnum og eisini á bý- og bygðavegnum.

Vit hoyra javnan um stórar bílskaðar (og tíverri eisini um fólkskaðar) á Oyggjarvegnum orsakaðir av kavaroki, hálkum og vindi. Millum ár og dag er her talan um stórar upphæddir í skaðum.

Bergholið Signabø—Kaldbaksbotn kemur samanumtikið at hava stórar fyrimunir við sær

bæði trygdarliga og peningaliga fyrri øll tey mongu, ið regluliga ferðast henda vegin, og í seinna enda verður tað eisini ein dyggur bati hjá fleiri kommunum og landi.

Bergholið er alneyðugt, og má tað verða eitt heilt rimiligt krav nú, at næsta berghol, ið farið verður undir, verður bergholið ímillum Signabø og Kaldbaksbotn.

Kollafjørður 28./2.-1984

Hanus Joensen

Góður kjakfundur

Seinasta mána-kvöld skipaði Suðurstreymoyar Javnaðarfelag fyrri kjakfundi í hølum felagsins.

Væl av fólki var komið saman til tess at verða við í kjakinum um »javnaðarflokkin og vinnulivspolitikkin«, sum evnið var hetta væleydnada kvöld.

Heitt varð avgjört á rætta persónin, Tummus Arabo, skrivara í Vest-norden samstarvsbólkinum, um at leggja fyrri. Áherðsla var lögð á vandan, ið hómáðist fyrri framman av niðurskurðum ella beinleiðis stóðgi av iløgum í nýggjar vinnugreinar.

Visti á, at tryggjan av nýggju vinnugreinum okkara framvegis átti at verða eitt av fremstu ábyrgdarøkjum javnaðarflokksins.

Serstakliga hugkveikjandi vóru ávísingar hansara til tey mongu enn óroyndu vinnuøkini, har eisini vit eiga møguleika fyrri at gera okkum galdandi.

Vist var eisini á tað skila góða í at ganga saman við grannalond okkara um felags framleiðslu av vørur á slíkum tekniskum støði, at vit møguleika ikki í fyrstu syftu hava møguleika ella marknaðarligar fyrimunir av einsamallir at framleiða hesar.

Framburðurin var merktur av stak góðari fyrrireikan og so greiður, at øll kundu vera við í kjakinum aftaná, sum bæði var drúgv og gott.

Sanniliga stimbrandi fundur fyrri felagið, ið avgjört hevur í hyggju at arbeiða viðari við hesum fyrri samfelagið so týðningarmiklu málum.

Umboðan í Norðurlanda Ráðnum

Í Sosialinum nr. 70 frá 1968 er grein á síðu 4 við yvirskriftini »Dimmalætting og 14. Sept. vilja forða sjálvstøðugari føroyskari umboðan í Norðurlanda Ráðnum«.

Kundi hugsa mær at biðið tykkum endurprenta greinina, men hana hava tit helst ikki við hondina. Men skammið tykkum um ikki at hava skoytt uppi, at tað var Petur Mohr Dam sáli, sum var veruligi upphavsmaðurin til hetta mál og ikki Erlendur Patursson, sum Sosialurin 120/83 gevur fólki fatan av.

Tey sum eldri eru minnst, at tað var táverandi formaður javnaðarflokksins Petur Mohr Dam sáli, sum setti fram uppskot um sjálvstøðuga føroyska umboðan í Norðurlandaráðnum, og at hetta hendi í Reykjavík í 1964.

Ikki vóru allir politiskir mótstøðumenn javnaðarmanna ovurfeignir yvir hetta slóðbróttaraarbeiði, sum P.M. Dam altið stóð fremstur í — og nógv er tað fyrri at hugsa sær, at føroyingurin síðan mestsum hevur gloymt hetta slóðbróttaravirksemið og

ikkilítt enn nú raknar við aftur sum við kaldan drey og veruliga fær eyguni upp fyrri teirri politisku marru, sum riðir okkara kára landi.

Allir flokkar, hvør sum ein, vilja nú kanna sær heiðurin av hesum limaskapi. Ikki bara tað, teir klóra eyguni út á hvørjum øðrum um hesar sessir.

Eitt tað besta dømi um hetta er, at hóast núverandi samgonga eigur báðar limirnar, so hevur klandrið verið so mikið, at flokkurin hjá Jul og tjóðveldisflokkurin fóru av stað við tí eina liminum.

So góðir eru teir hóast alt við hesar flokkar. So góður er sambandsflokkurin innast inni við tjóðveldisflokkinn, sum ikki hevur annað á skránni enn loysing og aftur loysing.

Hetta skal okkara gamli samstarvsflokkur hoyra fyrri til næsta val.

Sambandsveljarar, her siggja tit, at tjóðveldisflokkurin stendur ikki so illa í eygunum á sambandsflokkinum og lógmanni Paula Ellefsen.

Men sæð frá einum politiskum sjónarmiðið, so fellur henda stevna bara

heilt væl í tráð við viðari politikkinn framyvir hjá hesum flokkum.

Størsta ynski teirra er júst at fáa føroyskan politik inn á ta gomlu gøtuna. Nevnliga hetta sama gamla sjabbi um samband/ sjálvstýri — sjálvstýri/samband. Hetta stríð vardi frá 1906 til 1928, tá sosialistarnir fingur sínar fyrstu talsmenn — og hetta var í tøkum tíma.

Klandrið teirra millum var so miðleyst, at einki kundi spyrjast berturúr, og ikki fyrrena fólk fór at fylkjast um henda nýggja framburðsflokk føroyinga/ javnaðarflokkinn, sum visti á áneyðirnar eisini fyrri loysn av øðrum málum enn teimum sokallaðu nationalu, kom linni í hetta útarandi sambands-tjóðskaparstríð.

Javnaðarflokkurin hevur síðan sýnt, at hann er frægasta borgin fyrri okkara nationalu virðum — og at hann meiri enn aðrir flokkar hava fyrri eygað, at vit, umframt at syngja uppbyggjandi tjóðskaparsangir, eisini mugu arbeiða í hesum landi, um sjálvstýri skal

vignast fyrri hvønn einstakan.

Vinnulivsútygging javnaðarmanna er besta prógv við um hesa fólksins sjálvbjargnisleið. Og koma vit so langt áleiðis, at vit veruliga gerast fíggjarliga sjálvbjargnir, so verður tað enn minni orsök til at tala um loysing — eftirsum okkara

undirlutakompleksir mótvegis hinum Norðurlondum tá helst vera farin.

Latið okkum fáa javnaðarmenn sum kvinnur mannsterkar á ting og í landsstýri. Longur vit drála, skjótari gongur afturá hjá tjóðini.

Vestmenningar

Føroyskt í Føroyum

Viðmerking til »Til Radio-Ráðet um færøsk Radio-litteratur«, sum stóð í Dimmalætting 7. febr.

F. Z. skrifar, at tann nógva umsetingin, sum er gjord, er heilt óneyðug og hevur kostað eina rúgvu av peningi.

Men tað er skeivt, at hetta er óneyðugt, tí í Føroyum er sjálv sagt, at ein tosar føroyskt. Hvat hevði F. Z. sagt, um ein noyddist at tosa t.d. týskt í Danmark?

Tað er ivaleyst rætt, at umseting hevur kostað nógvan pening, men hetta er avgjört neyðugt og rætt.

Síðan sigur F.Z., at umseting úr donskum til føroyskt hevur havt fylgjur, men greiðir ikki meira frá hesum, men tað kunnu tygum vónandi gera.

I samband við hetta sigur F.Z., at danskt er nógvt lættari at læra enn

føroyskt; hetta er kanska rætt hjá tygum, men far út ímillum fólk, og spyr tey, hvat er lættari at læra, so fáa tygum nokk annað svar.

F.Z. sigur eisini, at øll verða betur fyrri á donskum. Tað kann vera nakað um tað, men tí skulu vit ikki sleppa móðurmálinum, men heldur tvørturímóti standa saman um okkara móðurmál tað føroyska málið.

F.Z. sigur, at fleiri og fleiri rithøvundar skriva bókur teirra á donskum og síðani umseta tær, meðan teir lesa tær upp í Útvarpinum. Kanska F.Z. hevði viljað gjørt so væl, at greitt okkum frá, hvørjir hesir eru, tí vit kenna bert Ebbu Hentze, Eilíf Mortansson og William Heinesen.

Skúlaflokkur